

Dkt. Ayo Adewuya , 2 Wakorintho, Kipindi cha 10, 2 Wakorintho 9, Zaidi kuhusu Kutoa

© 2024 Ayo Adewuya na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Ayo Adewuya katika mafundisho yake kuhusu 2 Wakorintho. Hii ni kipindi cha 10, 2 Wakorintho 9, Zaidi kuhusu Utoaji.

Kama tulivyoona katika mazungumzo na mijadala yetu kuhusu 2 Wakorintho sura ya 8, hitaji la kanisa kushughulikia pesa ni nyeti leo kama ilivyokuwa wakati Paulo alipowaandikia Wakorintho.

Kwa maneno mengine, inastahili kushughulikiwa kwa usikivu, neema, na heshima kubwa. Jukumu la kifedha na swali la jinsi ya kuwahamasisha watu kutoa ni kazi ngumu, hata wakati hali zinaonekana kuwa sawa na kamilifu. Majadiliano marefu ya Paulo katika sura ya 8 na 9 ya 2 Wakorintho yanaonyesha jinsi mipango na utawala ulivyo muhimu kwa mafanikio ya huduma yoyote, hasa iliyotolewa.

Ukarimu si kitu ambacho ni cha asili kwa wanadamu, na kwa hivyo watu lazima wafundishwe jinsi ya kutoa na jinsi ya kupokea. Unaona, kila wakati kuna uharaka kuhusu maisha na huduma ya Kikristo, na hutokana na asili ya maisha na huduma na hitaji kubwa lililopo kwa ajili yao. Tunahitaji kuelewa kinachoendelea katika 2 Wakorintho sura ya 9. Ni jambo la kweli kwamba katika maisha, shauku kwa sababu mbalimbali huwa vigumu kuidumisha kwa muda mrefu, na tuliona hilo katika kisa cha Wakorintho na kutoa.

Sura ya 9 ya Wakorintho inaendelea na mazungumzo. Sasa, lazima tuseme, angalau ili tujue kwamba baadhi ya wasomi wameona sura ya 9 kama imetenganishwa kabisa na sura ya 8, na wamebishana kwamba hapana, sura ya 9 inapaswa kuwa tofauti sana. Hapa Paulo anaanza, kwa maana si lazima niwaandikie kuhusu huduma hii kwa watakatifu.

Sasa katika NRSV inasoma, sasa si lazima niwaandikie kuhusu huduma kwa watakatifu. Ingawa wasomi kadhaa wanaiona sura ya 9 kama barua huru hapo awali, kuna hoja zinazopendekeza kwamba sivyo, sivyo ilivyo. Kwa maneno mengine, kuna hoja zinazopendekeza kwamba sura ya 9 imefungamana kwa karibu na sura ya 8 na viungo mbalimbali vya muktadha na kisarufi.

Morey Harris, katika kitabu chake bora cha New International Critical Commentary of the New Testament on 2 Wakorintho, amefanya kazi nzuri sana kwa kusema kwamba, kwa mfano, msemu sasa kuhusu, ambao kwa Kigiriki ni peri- de , kwa kawaida huanzisha mada mpya, lakini hakuna ushahidi hapa katika sura ya 9 kwamba unafanya hivyo. Hakuna ushahidi katika fasihi ya Kigiriki iliyopo kwamba hiyo ndiyo njia inavyofanya kazi hapa, lakini kinyume chake, pia huonyesha uhusiano wa karibu

na kile kinachotangulia. Kwa maneno mengine, inatarajia, katika 9-1, wakati Paulo anatumia neno wanaume, siku, inatarajia mstari wa 3, lakini kisha 4, ambayo inakuja sasa kuhusu msichana, inatarajia 8-24.

Na, bila shaka, inatoa sababu zingine kadhaa za kushawishi kupendekeza kwamba si sura tofauti bali ni mtiririko mmoja kutoka kwa mwingine, na huo ndio msimamo wetu. Kwa maneno mengine, uadilifu wa fasihi wa mistari hii katika muktadha wa sasa haupaswi kutusumbua. Tunapaswa kuisoma tu jinsi tunavyoiweka katika orodha kwa sababu zote mbili zimeunganishwa kwa karibu kisarufi.

Sio tu kisarufi, zimeunganishwa katika mawazo. Zimeunganishwa katika mawazo. Paulo anaelezea tena ujasiri wake kwa Wakorintho, lakini anaelezea kwa wasiwasi kwa nini ujumbe unatumwa na kwa nini anataka waende.

Kwa hivyo, anahimiza kanisa liitikie vyema ujumbe huo kwa kuandaa mchango atakapofanya ziara yake ijayo Korintho. Paulo anataka kuepuka aibu kwa ajili yake mwenyewe, kwa hivyo katika mstari wa 1, hebu tuanze kuiangalia. Anasema hakuna haja.

Anakubali kwamba hakuna haja ya yeye kuandika tena, au kama NASB inavyosema, ni lazima, au NRSV, si lazima. Kwa maneno mengine, nimeandika kile ninachohitaji kukuandikia. Hakuna sababu nyingi kwangu, lakini hili ndilo jambo.

Alisema hakukuwa na haja ya kufanya hivyo, na bado aliendelea kufanya hivyo. Nilikuambia kuhusu huduma, kisha anaendelea. Kama tulivyosema muda mfupi uliopita, anaziandika sasa.

Unajua, nina uhakika umewahi kuambiwa na maprofesa au walimu wako katika seminari, sihitaji kukukumbusha kwamba mtihani wako wa katikati ya muhula au mtihani wako wa mwisho utakuwa wa kina, lakini ndivyo alivyofanya. Namaanisha, sihitaji kukukumbusha kwamba unahitaji kufunga mlango kabla ya kutoka nje ya nyumba, lakini ndivyo ulivyofanya. Umenikumbusha tu kwamba ninahitaji kufunga mlango ninapotoka nje ya nyumba na kuufunga.

Kwa nini basi iwe ya kushangaza kwamba Paulo anaposema, sasa si lazima niwaandikie kuhusu huduma kwa watakatifu, kwa nini tuseme hivyo? Naam, kwa sababu hiyo, haijaunganishwa na sura ya 8. Hilo ndilo alilofanya tu. Anawakumbusha tena. Unaona, hii ni mbinu ya balagha ambayo Paulo anatumia.

Ni mbinu ya balagha ambayo tunaiita kupooza unapopuuza jambo fulani. Waandishi na wazungumzaji hufanya jambo lile lile wakati wote wanapopuuza mada, na kisha kuitaja tena katika siku zijazo. Labda Paulo anafikiri kwamba wasomaji wake wanachoka au hawapendezwi na mada hiyo au kwamba inianza tena; inaonyesha

kwamba haina imani katika ukarimu wao, lakini kisha marudio yake hapa yanawakumbusha Wakorintho kwamba wanahitaji kufanya jambo fulani.

Ni kama Paulo anawaambia Wakorintho, endeleeni na mradi huu. Unahitaji kuufanya. Ingawa yuko mwangalifu asiwalettee shinikizo lisilo la lazima, lakini je, si shinikizo peke yake, akiwakumbusha? Je, si shinikizo la hila? Hataki kuwashinikiza, na bado anawaambia tena.

Nakumbuka miaka kadhaa iliyopita nilipokuwa mwongofu mchanga, ningemwendea mchungaji na kusema, samahani, mchungaji, naweza kufanya hivi? Unaweza kuniuzia nini? Na mchungaji angesema, sawa, kama ningekuwa wewe, hivi ndivyo nitakavyofanya. Sasa, ninaelewa hilo kumaanisha hivyo ndivyo ninavyopaswa kufanya, lakini mchungaji haniambie waziwazi niende na kufanya hivyo. Anasema tu: kama ningekuwa wewe, hivi ndivyo ningefanya.

Kama ningekuwa wewe, hivi ndivyo ningesema. Ni njia isiyo ya moja kwa moja ya kuniambia nifanye bila yeye kuwajibika kwa kusema hivyo. Inaniacha nifanye maamuzi yangu mwenyewe, lakini, kama mfuasi ninaelewa kwamba anachosema ni muhimu kwangu.

Hilo ndilo hasa Paulo analofanya hapa. Paulo anasema, sidhani kama ninahitaji kuwaandikia kuhusu hili tena kwa sababu nimewaambia mengi kuihusu, lakini katika mstari wa pili, anasema, kwa maana najua hamu yenu. Najua hamu yenu, ambayo ni jambo la kujisifu kwangu juu yenu kwa watu wa Makedonia, kwamba huduma yenu imekuwa tayari tangu mwaka jana, na bidii yenu imewachochea wengi wao.

Kisha anaendelea, angalia mstari wa tatu, lakini nimewatuma ndugu, ili kujisifu kwetu kwenu kusiwe bure katika jambo hili, ili kama nilivyosema, mwe tayari. La sivyo, Wamakedonia wakija pamoja nami na kuwakuta hamjajiandaa, sisi, bila kusahau habari zenu, tutaabika kwa ujasiri huu. Huo ni shinikizo, chochote mtakachokiita.

Alisema, sitaki kukuandikia, lakini najua hamu yako, na nataka ufanye jambo hili kwa sababu unajua usipofanya hivyo, na Wamakedonia na sisi tunakuja, hata bila kujizungumzia wewe mwenyewe, kuhusu sisi wenyewe, tutaabishwa, lakini hatutaki uaibishwe. Wow, wow, Paulo ni mchungaji mzuri sana. Anajua jinsi ya kushughulikia mambo.

Na Paulo anaongeza uharaka. Hapo awali alikuwa amejisifu kuhusu shauku ya Wakorintho, na kwa kweli, alikuwa ameitumia kuwatia moyo, kuwatia moyo Wamakedonia. Na Wamakedonia wameitikia vyema, lakini Wakorintho hawajaendelea na ukusanyaji.

Kwa hivyo, Paulo hapa anatumia kinyume, kile tutakachokiita saikolojia kinyume. Paulo anasema, sikilizeni Wakorintho, mnaona, niliwaambia Wamakedonia

kuwahusu, na Wamakedonia waliposikia kuwahusu, walifurahi. Walianza kutoa, na wakatoa kwa mradi huo.

Sasa, tulikuwa tunakuja kwenu pamoja na Wamakedonia. Hamtaki Wamakedonia ambao tulijivunia kuwahusu, ambao tulijivunia kuwahusu. Hamtaki wakutane nanyi bila maandalizi. Hilo halitaonekana vizuri kwenu.

Kwa hivyo, ingawa Paulo bado anathibitisha shauku ya Wakorintho, hataki waone aibu kutokana na kutokamilika kwao. Heshima ya Paulo na Wakorintho ilikuwa hatarini. Unaona, hii ni aina ya heshima na aibu.

Paulo anasema, ukifanya hivi, itakuwa kwa heshima yako. Usipofanya hivyo, itakuwa kwa aibu yako. Kwa hivyo, ungependa sana kufanya hivi.

Kwa hivyo, anatoa sababu kwa nini hahitaji kuwaandikia katika mstari wa 2. Anajua shauku na nia ya kushiriki; amekuwa akijivunia juu yao, na anasema unahitaji kuanza kujiandaa. Kisha, unaona katika mstari wa 3, ambao ni muhimu sana, Paulo anatumia kile kilichoitwa vifungu vya kusudi. Kuna vinne kati ya hivyo.

Katika sentensi moja, anatoa hasi, chanya, hasi nyingine, na kisha chanya. Hivyo ndivyo anavyofanya, na anaunganisha mstari huo na mistari ya 1 na 2. Ilangalie katika mstari wa 3. Mstari wa 3: angalia, anachofanya, lakini nimewatuma ndugu ili kujisifu kwetu juu yenu kusiwe bure, ili, kama nilivyokuwa nikisema, mpate kuwa tayari vinginevyo. Kwa hivyo, unaona, alianza kuwapa sababu kwa nini walihitaji kufanya hivyo.

Kwa hivyo, alitoa kauli hasi. Sitaki mone aibu. Ili kujisifu kwake mwenyewe kuhusu Wakorintho kusiwe bure,

Hataki majivuno yao yaonekane kuwa ya bure. Hataki matumizi yake ya mfano wa hamu ya Wakorintho kuwahamasisha Wamakedonia waonekane kama walikuwa watupu. Unajua, kama hawakufanya hivyo, na Wamakedonia wakaja, na wakagundua kwamba Wakorintho hawajafanya hivyo, wangependa kuhitimisha kwa urahisi kwamba Paulo alikuwa amewadanganya kwa sababu alienda kwa Wamakedonia na kuwaambia kwamba hivi ndivyo Wakorintho walivyofanya.

Na kama Wakorintho wangukuja, kama Wamakedonia wangukuja na kugundua kwamba hilo si kweli, basi wanasema, vema, mmetudanganya tu. Kwa hivyo, majivuno ya Paulo yatakuwa matupu, na kutokana na damu mbaya iliyokuwa nao hapo awali, ambayo imetatuliwa hivi karibuni, mambo yatatokea tena. Na hilo ni muhimu.

Katika mstari wa 4, unapata sababu yake muhimu zaidi. Ili asiye akaaibishwa, asiye akaaibishwa kwa kosa lao au kwa kushindwa kwao kupita. Angalia mstari wa 4. La

sivyo, Wamakedonia wakija pamoja nami na kuwakuta hamjajiandaa, sisi, bila kusahau habari zenu, tutaabishwa kwa ujasiri huu.

Kama ilivyo katika mstari wa 1, Paulo tena anatumia ulemavu. Anapita. Anawakumbusha Wakorintho kwamba kushindwa kwao kutimiza ahadi yao kutamdhalilisha si yeye tu bali wao pia.

Ingawa anadai kutosema chochote kuhusu aibu ya Wakorintho, anairejelea hata hivyo. Unaona, katika Jumuiya ya Aibu Iliyoheshimiwa ya Mediterania ya kale, ya Mediterania ya kale, kushindwa kutimiza neno kulimaanisha aibu. Sio hivyo tu, bali pia huleta upotevu mkubwa wa heshima machoni pa wengine.

Unaona, katika jamii ya kale ya Mediterania ya Aibu Iliyoheshimiwa, neno lako linapaswa kuwa kama bunt yako. Unasema unachomaanisha, na unamaanisha unachosema. Kwa bahati mbaya, tofauti na watu katika ulimwengu wa kisasa wa Magharibi, unaoitwa, uzoefu wa aibu, dharau, kutoheshimiwa, fedheha, au fedheha ya umma ulikuwa hatima mbaya zaidi kuliko kifo.

Katika Magharibi ya kisasa, hatuhesabu sana. Lakini katika jamii hiyo, katika jamii hiyo ya Paulo, uzoefu wa aibu, dharau, kutoheshimiwa, fedheha, au fedheha ya umma ulikuwa mbaya zaidi kuliko kifo. Baadhi ya watu wangependelea kufa.

Kwa kweli, katika siku za kisasa, namaanisha, unakumbuka, tunazungumzia kuhusu taifa fulani linalozungumzia kuhusu kujitoa katika uongozi, badala ya kukabiliwa na aibu, wanajiua wenyewe. Hata katika nyakati zetu, wangependelea kujiua kuliko kukabiliwa na aibu, heshima, na aibu. Na Paulo alikuwa anajua hilo.

Kwa hivyo, Paulo anasema, nahitaji tu ufanye jambo fulani kuhusu hili. Na alisema katika mstari wa 5, kwa hivyo, niliona ni muhimu kuwasihi ndugu kwamba watangulie kuja kwenu na kupanga mapema zawadi yenu ya ukarimu iliyoahidiwa hapo awali ili iwe tayari kama zawadi ya ukarimu na isiathiriwe na tamaa. Muhimu sana.

Kisha, katika mstari wa 6 na 7, Paulo anapoendelea, anazungumzia baraka za ukarimu. Anasema katika mstari wa 6, hebu tusome mstari wa 6, sasa nasema hivi, apandaye haba atavuna haba; na apandaye kwa wingi atavuna kwa wingi. Kila mtu na afanye kama alivyokusudia moyoni mwake, si kwa huzuni wala kwa kulazimishwa; maana Mungu humpenda mtoaji mchangamfu.

Hapa kuna wito wa Paulo katika maandalizi ya ziara yake ya tatu Korintho. Paulo angewatuma wajumbe mbele ili kuhakikisha kwamba ukusanyaji ungekuwa umekamilika atakapofika. Akiwa bado anataka kuwatia moyo wasomaji wake, Paulo anapanua mada aliyogusia kwa ufupi katika mstari wa 5. Wasiwasi wake sasa

unabadilika kutoka hitaji la kumaliza mradi hadi jinsi utoaji unavyoweza kuwa suala la ukarimu wa furaha.

Ukarimu wa furaha. Anawahimiza Wakorintho kutoa kwa ukarimu kwa kuelezea faida za ukarimu. Anafanyaje hivyo? Kwanza kabisa anazungumzia utajiri wa Mungu kwa watoaji.

Anafupisha faida ya kutoa kwa kutumia methali. Anasema hoja ni hii: apandaye haba atavuna haba, na apandaye kwa wingi atavuna kwa wingi. Kwa hivyo, anazungumzia ukarimu, na katika akili ya Paulo, lugha ya kitheolojia ya ukarimu na uaminifu wa Wakorintho kwa Mtume unahusiana na kujaribiwa kwa huduma.

Kila mmoja wenu atoe kama alivyokusudia, si kwa kusita wala kwa lazima, kwa maana Mungu hupenda mtoaji mchangamfu. Kwa hivyo, akiangalia mstari wa 6, namaanisha, anasema katika mstari wa 7, ukishatoa kutoka moyoni, tutapitia, nami nitarudia hatua kwa hatua. Katika mstari wa 7, ukishatoa kutoka moyoni; katika mstari wa 8, anatoa sababu; katika mstari wa 8, anasema hapa, na Mungu anaweza kuwajaza neema yote.

Kwa hivyo, kuwa na utoshelevu wote katika kila kitu sikuzote kunamaanisha kuwa na wingi. Kwa hivyo, Mungu ni chanzo cha utoaji wote. Mstari wa 9 hadi 11, Paulo anasema nini? Hapa tunaenda, kama ilivyoandikwa: alitawanya, aliwapa maskini, na haki yake hudumu milele.

Naye atampa mpanzi mbegu, na mkate kwa ajili ya chakula atawapa na kuzidisha mbegu zenu za kupanda, na kuongeza mavuno ya haki yenu. Mtatajirishwa katika kila kitu kwa ajili ya ukarimu wote, ambao kupitia sisi unamletea Mungu shukrani. Huduma ya huduma hii si tu kwamba inakidhi mahitaji ya watakatifu kikamilifu, bali pia inafurika kwa shukrani nyingi sana kwa Mungu.

Kwa hivyo, jambo la nne ni kwamba Mungu humtajirisha mtoaji. Kisha, katika mstari wa 12, kutoa huamsha ibada na shukrani kwa Mungu. Na katika mstari wa 13 hadi 15, kutoa humtukuza Mungu.

Kwa hivyo, tunaona nini katika mstari wa 6 hadi 15? Kwa ujumla, inazungumzia kutoa: tunapaswa kutoa kutoka moyoni; nambari ya kwanza, Mungu ni chanzo cha kutoa; nambari ya pili, kutoa humtajirisha mtoaji; nambari ya tatu, kutoa husababisha ibada na shukrani kwa Mungu; nambari ya nne, na kutoa humletea Mungu heshima, nambari ya tano. Kwa hivyo, hebu tuangalie, kidogo kidogo. Katika mstari wa 6, Paulo kimantiki, kwa uangalifu, kwa makusudi, na anasikiliza, kwa njia ya hila sana, anaendelea kujenga himizo lake la ukarimu.

Anasema nini? Angalia, alisema, hoja ni hii. Kigiriki hutafsiri kihalisi, sasa hivi, sasa hivi, au unaweza kuifafanua na kusema, vema, kumbuka hivi. Inatuunganisha na methali ya kilimo.

Inasema apandaye kwa uchache atavuna kwa uchache, na apandaye kwa wingi atavuna kwa wingi. Nakumbuka methali tuliyo nayo nyumbani, ambayo inasema, mtu aliye na rundo la viazi vikuu, anayepanda rundo la viazi vikuu, na kuwaambia watu kwamba amepanda marundo mia, alisema baada ya kumaliza kula rundo moja kwamba ni kweli, basi atanza kula marundo tisini na tisa ambayo ni ya uwongo, na hakuna mtu atakayemsikiliza wakati huo, kwa sababu alivuna tu kile alichopanda. Hiyo ndiyo hoja.

Unavuna unachopanda, naye anatumia sitiari hii ya kilimo, na hiyo ni muhimu sana. Hii ni taswira ambayo inajulikana katika mila ya hekima ya Kiyahudi na utamaduni wa Kigiriki na Kirumi wa wakati wa Paulo. Unajua, labda, na labda, pengine, Paulo alikuwa na Mithali 11, 24 hadi 25 akilini.

Namaanisha, ni kanuni ya hekima ambapo anasema baadhi huomboleza kwa uhuru, lakini wanazidi kutajirika. Wengine huzuia kile kinachostahili na huteseka moja tu. Unaona, mtu mkarimu atatajirika.

Hiyo ndiyo hoja. Na anayetoa maji atapata maji. Paulo anatengeneza toleo lake mwenyewe la msemu kwa kusema, kwa hivyo kwa uchache, unavuna kwa uchache.

Kwa ukarimu sana, unavuna kwa ukarimu. Na inavutia, anazungumzia kwa ukarimu. Neno hapo linamaanisha tu zawadi ya ukarimu.

Eulogias -- na, unajua, inavutia sana. Unapoangalia msamiati wa Paulo wa kutoa, ni mzuri sana.

Anatumia charis , na hapa, anatumia neno eulogias . Unajua, eulogias , hapo ndipo tunapopata neno eulogia. Eulogia.

Kama ilivyotumika katika hali ya Wakorintho, mavuno hayangojei hadi mwisho wa wakati. Utoaji wetu ni kuwa mkarimu. Ni zawadi ya ukarimu.

Ni sifa. Anawahimiza wasikilizaji wake kuonyesha baraka za kiroho na labda hata za kimwili katika mioyo na maisha yao ya sasa. Mtu anayepanda kwa ukarimu anapanda kwa kanuni ya baraka, na kwa msingi huu, anavuna.

Muhimu sana na muhimu sana. Mungu atafurahi, na Mungu atamlipa, badala yake, kulingana na ukarimu wa mtu. Unajua, ninasema hivi.

Chochote apandacho mtu, mnavuna. Yesu alisema, toeni, naye atawapa ninyi, akikurudishieni mara mia. Je, umefikiria kuhusu hili? Kuhusu uaminifu wa Mungu, alisema, chochote mtoacho, mnakizidisha.

Je, unatambua kwamba ukitoa sifuri, Mungu bado atakuwa mwaminifu? Atazidisha sifuri yako kwa mia. Ni kwamba tu matokeo yatakuwa tofauti, kwa sababu Mungu atafanya sehemu yake. Mungu atatimiza ahadi yake.

Ukitoa chochote, yeye anakujibu. Ukitoa sifuri, namaanisha, atakujibu. Kwa hivyo, usipotoa chochote, chochote chako kitakuwa tu bure.

Toa kwa ukarimu. Hilo ndilo tunaloambiwa. Mungu humpenda mtoaji mchangamfu, na kisha tunaona hilo namaanisha, kabla Paulo hajaelezea maana ya methali katika mistari ya 8 hadi 15, lakini kabla hajafanya hivyo, anawapa Wakorintho miongozo mitatu muhimu ya kutoa.

Kwanza, kutoa ni jambo la kibinafsi. Unaona hilo katika mstari wa 7. Kila mmoja wenu lazima atoe kama alivyoamua. Pili, kutoa kunahitaji azimio.

Yaani, inapaswa kufanywa kama mtu alivyokusudia moyoni mwake. Unaamua. Hapa, Tafsiri ya King James inatumia kusudi, na inashangaza kwamba neno hapa linapatikana tu katika Agano Jipya, ambalo linamaanisha kuchagua kwa makusudi.

Kuchagua kwa makusudi. Ni kuamua jambo fulani. Kwa hivyo, kutoa kunahitaji nia.

Mtu anayepanda kwa ukarimu anapanda kwa kanuni ya baraka, na kwa msingi huu, kumbuka Luka sura ya 6 mstari wa 38. Sambamba na kanuni hii ya msingi ndivyo tunavyoona hapa katika mstari wa 7. Kwa hivyo, katika mstari wa 7, tunajifunza mambo haya matatu. Nambari ya kwanza, kutoa ni kwa mtu binafsi.

Kiasi ambacho mtu anatoa ni swali la kila mtu. Ni swali ambalo kila mtu lazima ajibu mwenyewe. Ni la kibinafsi.

Pili, inahitaji azimio. Yaani, lazima uwe na kusudi. Nambari ya tatu inasema Mungu humpenda mtoaji mchangamfu.

Mtoaji mchangamfu. Tunapaswa kutoa bila kinyongo. Inavutia sana.

Paulo anaposema tunapaswa kutoa si kwa kusita hata kidogo, istilahi ya Paulo hapa ni mwangwi wa Kumbukumbu la Torati sura ya 15, mstari wa 10. Katika Kumbukumbu la Torati sura ya 15 katika mstari wa 10, tunasoma kwamba inasema, mpe kwa ukarimu, wala moyo wako usihuzunike utakapompa, kwa sababu kwa ajili ya jambo hili Bwana, Mungu wako, atakubariki katika ulimwengu wako wote na katika shughuli zako zote. Hiyo ndiyo kanuni.

Hiyo inazungumzia mwaka wa sabato , na hiyo inazungumzia kuwapa maskini. Paulo anasema, katika Kumbukumbu la Torati, Musa anaandika, alisema, ikiwa kuna mtu maskini pamoja nawe, mmoja wa ndugu zako, katika miji yako yoyote, katika nchi yako ambayo Bwana Mungu wako anakupa, usifanye moyo wako kuwa mgumu, wala usimfumbie mkono wako ndugu yako maskini. Na kisha inaendelea, na kuelekea mstari wa 10, umpe kwa ukarimu, wala moyo wako usiwe mgumu.

Hilo ndilo Paulo analomaanisha hapo hapo. Hatutoi kwa kusitasita. Namaanisha, neno hapo linamaanisha hatutoi kwa sababu ya maumivu.

Neno maumivu hapo, lupus, au lupus, hatutoi kwa sababu ya maumivu au huzuni. Kwa hivyo, unamwona Paulo akizungumza hapo hapo. Na kisha, kinyume na hilo, unachokiona ni kwamba Mungu humpenda mtoaji mchangamfu.

Mungu humpenda mtoaji mchangamfu. Neno hilo ni muhimu. Unaona, sikiliza, neno la msingi la neno la Kiingereza lenye kuchekesha linatokana na neno la msingi lililotafsiriwa kwa furaha.

Ni kama, unaona, Mungu humpenda mtoaji mwenye ucheshi. Unatoa kwa ucheshi. Kwa ucheshi.

Mungu humpenda mtoaji mchangamfu. Je, neno la Kiingereza ni muhimu? Na Paulo anabadilisha anapenda, agapai , badala ya baraka.

Unaona, katika Septuagint, inasema Mungu humbariki mtoaji mchangamfu. Lakini Paulo amebadilisha sasa. Anasema Mungu humpenda mtoaji mchangamfu.

Mungu anathamini ukarimu. Na kisha, anaelekeza upendo wake kwa watoaji wachangamfu. Swali ni, tunatoaje? Mungu humpenda mtoaji mchangamfu.

Neno lililotafsiriwa kwa furaha hapa linamaanisha kuwa mcheshi. Tunatoa kwa njia ya kuchekesha. Kwa muhtasari, kutoa lazima kufanywe kibinafsi, bila shangwe, bila kulazimishwa, bila kudanganywa, na lazima kufanywe kwa furaha.

Kutoa lazima kufanywe kwa kusadiki badala ya kulazimishwa. Kwa kusadiki badala ya kulazimishwa. Sasa, mistari ya 8 hadi 11.

Katika mstari wa 8 hadi 11, Mungu aweza kuwajaza neema yote kwa wingi, ili ninyi mwe na riziki zote sikuzote katika kila jambo, na mpate kuwa na wingi wa kila tendo jema, kama ilivyoandikwa. Kisha Paulo ananukuu yaliyoandikwa. Mungu aweza.

Anaendelea kupanua msingi mpana wa kitheolojia wa mkusanyiko. Paulo sasa anapanua msingi mpana wa kitheolojia wa mkusanyiko. Mistari ya 8 na 9 inaangazia himizo lote lililotangulia na sasa inaanza ufafanuzi wa Paulo kuhusu mstari wa 6b.

Na, bila shaka, zinahusiana moja kwa moja na 7c. Hili linavutia sana kuliangalia. Alisema, Mungu yuko tayari kutoa.

Mungu huifanya neema yote kuwa nyingi. Unapoangalia kifungu hiki, unaona, kama chanzo cha neema yote, Mungu ndiye msingi na mfano wa Wakorintho katika ukarimu wao. Katika ukarimu wao, Mungu anaweza kuifanya neema yote iwe nyingi kwako.

Hiyo ndiyo anayosema. Anaweza kutengeneza neema yote. Neno muhimu hapa, tena, linaendelea kuwa neema.

Neema ni dhana inayohamasisha ambayo ndiyo msingi wa jinsi Paulo anavyoshughulikia mkusanyiko mzima. Unaona, inafikia lengo la kujumuisha faida za kiroho na kimwili. Uwingi wao wa neema labda si kuhusu ulipaji, hapana, bali ni mavuno tu au thawabu ya ndani.

Matokeo ya ukarimu wa Wakorintho katika muktadha wa neema ya Mungu ni kwamba katika mambo yote, wakati wote, watakuwa na kila kitu wanachohitaji ili waweze kuwahudumia wengine. Ndiyo maana anasema Mungu anaweza kuwajaza neema yote kwa wingi. Utochelevu.

Mungu anaweza kuwatosheleza kwa kila kitu ili mpate kuzidi katika kila tendo jema. Unaona, Paulo hafikirii kuhusu matendo mema kwa ujumla hapa bali kuhusu kazi endelevu ya kutoa kwa ukarimu. Sikilizeni, watoaji wachangamfu, si tu kwamba mna neema ya kufanya na kidogo bali pia wamepewa rasilimali nyingi za Mungu ili kuwapa wengine.

Kwa kweli, Paulo anasema kwamba neema ya Mungu itawapa Wakorintho mahitaji yote ya kiroho na kimwili ili waweze kuendelea kuwa wakarimu katika kuwabariki wengine. Neema ya Mungu ni neema ya kutoa. Kama mtu alivyosema hivi, alisema, kuna maneno mawili ya kutoa.

Kuna neema mbili za kutoa. Badala yake, moja ni kutoa, na nyingine ni kusamehe. Kutoa na kusamehe.

Wote wawili wametoa. Neema mbili za maisha ya Kikristo ni kutoa na kusamehe. Neema ya Mungu ni neema ya kutoa.

Kisha Paulo anarudi kwenye sitiari ya kilimo ya kupanda ambayo tayari alianza katika mstari wa 6 ili kuonyesha hoja yake kwa nukuu ya kimaandiko. Kama

ilivyoandikwa, hii inaleta nukuu yake ya Zaburi 112, mstari wa 9. Wale wanaomtumikia Bwana, wale wanaomtumikia Bwana hutawanya utajiri wao kama vile mkulima anavyotawanya mbegu kwa kuwapa maskini. Unaona, Zaburi inaelezea yule amchaye Bwana, yule anayemfurahia Bwana, anayefanikiwa, mwenye neema na huruma na mwadilifu, mwenye haki na utulivu, na anayetoa zawadi nyingi kwa maskini.

Watu kama hao huheshimiwa na kukumbukwa. Haki yao hudumu milele. Namaanisha, Paulo ananukuu Zaburi 112 hapo hapo.

Hapa, haki idumuyo milele si tabia ya uaminifu ya Mungu tu bali pia ni ile ya mtoaji mwanadamu. Haki hapa haizungumzii ile ya Mungu, bali haki ya mtoaji mwanadamu inaendelea. Unaona, haki hapa pengine inarejelea tabia ya maadili ya watoaji wa Korintho.

Haki yao hudhihirishwa au kudhihirishwa katika ukarimu wao. Ni ushahidi wa ukarimu wao. Namaanisha, Mungu ndiye chanzo cha neema yote.

Yeye ndiye msingi na mfano wa Wakorintho katika ukarimu wao. Kisha Paulo anaelezea imani yake kwamba Mungu angewapa Wakorintho neema yake kwa wingi ili kuridhika kwao kuwawezesha kujizidi wao wenyewe na kufanya kila kazi njema. Mungu huifanya neema yake iwafikie watoaji zaidi ya kujaza rasilimali tu.

Kanuni ya jumla ambayo Paulo alinukuu ni kwamba kadiri tunavyotoa zaidi, ndivyo tutakavyopata zaidi kutoka kwa Mungu. Unajua, katika ulimwengu tunaoishi ni ulimwengu wa kupata kila kitu unachoweza na kile unachoweza kupata. Unapata kila kitu unachoweza na unaweza kila kitu unachopata.

Lakini Paulo anasema, hapana, si hivyo. Tumebarikiwa kuwa baraka. Hiyo ndiyo kanuni ya Paulo.

Tumebarikiwa kuwa baraka, si kujiwekea wenyewe na, hapana, kupata yote unayoweza na kuweka kwenye makopo yote unayopata. Hapana, hivyo sivyo maisha ya Kikristo yanavyopaswa kuwa. Lazima tuwe na ufahamu wa kile ambacho Paulo hakusema.

Paulo hasemi au kupendekeza kwamba utajiri au mapato ya ziada ni ishara ya kibali au baraka za Mungu, ingawa wazo hilo lilikuwa la kawaida miongoni mwa Wayahudi wa wakati wa Paulo. Wala si kutoa, kwa hakika, ambako Paulo anakupongeza. Kilicho hatarini hapa ni mtindo wa maisha wa ukarimu, mtindo wa maisha wa neema.

Hili ndilo Paulo analolisifu. Kisha tunaondoka hapo na kwenda kwenye mistari ya 12 hadi 15, ambapo Paulo anaelezea shukrani zake. Kwa kuwa huduma hii haitoshi tu mahitaji ya watakatifu, bali pia inafurika shukrani nyingi kwa Mungu.

Kupitia majaribio ya huduma hii, mnamtukuza Mungu kwa utii wenu kwa ungamo la injili ya Kristo na kwa ukarimu wa kushiriki kwenu nao na wengine wote.

Wanapowatamani ninyi na kuwaombea kwa sababu ya neema kuu ya Mungu aliyowapa, basi Mungu ashukuriwe kwa kipawa chake kisichoelezeka. Unaona, Paulo anamalizia ombi lake kwa kuonyesha faida za sadaka zaidi ya kusaidia mahitaji ya watakatifu.

Bila shaka, Paulo anafikiria shukrani kutoka kwa Kanisa la Yerusalemu itakayotokana. Tunapowapa watu wa Mungu mahitaji yao, huleta shukrani. Kusudi la pili, kwamba kusudi hilo likifurika katika maneno mengi ya shukrani kwa Mungu, ni lengo la kitheolojia la Paulo.

Na cha kufurahisha, anaita kutoa huduma ya huduma hii kuwa huduma ya huduma hii. Namaanisha, kumbuka tulisema muda mfupi uliopita kwamba Paulo anaita kutoa liturujia , ambapo unapata neno liturujia. Hilo ndilo analosema hapa.

Huduma hii unayotoa, kutoa, ni tendo la ibada. Ni tendo la huduma. Unaona, Paulo tayari alitumia neno hilo kama huduma ya utumishi hapo awali kuhusiana na sadaka, pamoja na neno diakonia, ambalo linamaanisha huduma.

Tayari amelitumia katika sura ya 8, mstari wa 4. Lakini hapa, neno liturgia linaonekana katika barua ya Paulo hapa tu na katika Wafilipi 2:17 na 30. Lina maana ya huduma, maana ya huduma, kwamba kutoa ni sehemu ya huduma yetu. Inashangaza kwamba unaweza kuchukua neno hili huduma kwa njia mbalimbali, angalau kwa maana tatu.

Inamaanisha huduma ya umma inayofanywa na jamii akilini, au inaweza kumaanisha huduma ya kikuhani au takatifu. Inaweza kumaanisha huduma kwa maana ya jumla. Mhudumu, neno la Kigiriki liturgos , mhudumu, ndiye chanzo cha uratibu wetu wa Kiingereza, ambao nimerudia mara kwa mara, liturujia.

Kwa hivyo, neno hilo ni mchanganyiko wa maneno mawili: watu hufanya kazi. Katika Agano Jipya, wale wanaotoa huduma kama hiyo si watumishi wa umma tu, bali ni viongozi wenye hadhi kubwa. Linazungumzia huduma.

Mistari ya 13 hadi 14, mistari ya 13 hadi 14. Hapa, tunasoma 13 hadi 14; kwa sababu ya uthibitisho uliotolewa na huduma hii, watamtukuza Mungu kwa ajili ya utii wenu kwa mkusanyiko wenu wa Injili ya Kristo na kwa ukarimu wa mchango wenu kwao na kwa wote, huku wao pia kwa maombi kwa ajili yenu, wakiwatamani ninyi kwa sababu ya neema kuu ya Mungu iliyo ndani yenu. Namaanisha, Paulo anatumia maneno mengi hapa katika mistari ya 13 hadi 14.

Anatumia neno kutoa, ukweli, ushirika, na neema. Linachanganya maneno mengi pamoja katika mistari hiyo miwili. Namaanisha, Paulo anawasilisha wazo lake kuu katika mstari wa 13.

Hapo, kuzungumzia watu kutamtukuza Mungu. Kwa hivyo, namaanisha, namaanisha, Wakorintho watamtukuza Mungu watakapoona kile kilichotolewa. Alisema uthibitisho wa kwanza ni utii unaoambatana na ungamo la Wakorintho la injili ya Kristo.

Namaanisha, Wakorintho watafurahi sana kwa sababu ya kile ambacho Kanisa la Yerusalemu limefanya, na watafurahi sana kwa sababu ya kile ambacho Wakorintho wamefanya. Kukamilika kwa mkusanyiko kutaonyesha kwamba wamefaulu mtihani, na kukubalika na Wakristo wa Yerusalemu kutawaongoza Wakristo hao kumtukuza Mungu kwa ajili ya kuenea kwa injili. Kukubalika kwa mkusanyiko kutaonyesha ushirika na Wayahudi wote waliomkubali Kristo.

Paulo anaongeza kwamba katika maombi yao, Wakristo wa Yerusalemu wataonyesha hamu yao kwao kama Wakristo wa Mataifa. Inahitimisha sehemu hiyo kwa usemi wa shukrani kwa Mungu. Shukrani kwa Mungu kwa zawadi yake isiyoelezeka.

Namaanisha, Paulo anazungumzia utambuzi wa pamoja, utambuzi wa pamoja, na upendo kati ya Wakristo wa Mataifa na waumini huko Yerusalemu. Unaona, anatarajia Wakristo wa Yerusalemu wawakumbuke Wakorintho katika maombi yao. Wanapofanya hivyo, mioyo yao itawahurumia Wakorintho.

Mioyo yao itawahurumia Wakorintho. Watakuwa wakiwaombea. Watakatifu wa Kiyahudi watakaopokea mchango huo watatamani au watatamani wafadhili wake wa Mataifa.

Yaani, itaonyesha mshikamano wa waumini, wa Wakristo Wayahudi na Mataifa na kuchangia katika umoja wa kanisa ambapo wanajiona kama kitu kimoja. Kama tulivyosema hapo awali, katika Warumi 15:26 hadi 27, Paulo anatoa maelezo mengine ya uelewa wake wa mkusanyiko. Ilikuwa ni kitu ambacho makanisa ya Makedonia na Akaya yalikuwa yamechangia kama onyesho la mshikamano au ishara ya mshikamano kati yao na maskini miongoni mwa watakatifu huko Yerusalemu.

Kwa hivyo, kwa kurejelea zawadi kama koinonia, Paulo anasisitiza kwamba si tendo la hisani. Badala yake, ni usemi wa kawaida wa makanisa yanayohusika, kutoa na kupokea. Wale wanaotoa na wale wanaopokea.

Ni usemi wa mshikamano. Wataombeana. Na unaona, Paulo alikuwa na uhakika sana kwamba sadaka hiyo ingepokelewa vyema kwa sababu, alisema, kwa sababu ya neema kuu ya Mungu kama ilivyowapa Wakorintho.

Ndiyo, ni umbali mrefu kutoka Yerusalemu hadi Korintho, tunajua. Lakini Paulo anaamini kwamba maombi na maombezi yanaweza kuziba pengo na kupanua umbali. Pamoja na haya yote, Paulo bado anakusudia kuwatia moyo Wakorintho kukamilisha ukusanyaji.

Paulo anamalizaje mazungumzo yote kuhusu utoaji? Anamalizaje majadiliano kwa kiliturujia na maombi. Shukrani kwa Mungu kwa zawadi yake isiyoelezeka. Unajua anachomaanisha? Hivi ndivyo anavyomaanisha.

Sote tumshukuru Mungu. Hapa kuna matumizi mengine ya neno la kimaudhui la neema. Lakini asili ya zawadi ya Mungu ni ipi, ambayo ni Dorian? Je, ni neema ya Mungu inayofanya kazi katika mkusanyiko, kama muktadha unavyoweza kupendekeza? Je, ni kazi nzima ya ukombozi ya Mungu? Au ni zawadi ya Mungu mwenyewe katika nafsi ya mwanawe? Ndiyo, ya mwisho labda na hakika inawezekana.

Zawadi, zawadi ya Mungu mwenyewe katika nafsi ya mwanawe. Shukrani kwa Mungu kwa zawadi yake isiyoelezeka. Unajua, kivumishi kisichoelezeka kinapatikana hapa tu katika Agano Jipya, ambalo kwa hakika linamaanisha kwamba kile ambacho Mungu ametufanyia katika Kristo ndicho kichocheo kikuu cha wito wake mrefu, kwa wito mrefu wa Paulo kwa Wakorintho.

Chochote kile ambacho Paulo alimaanisha haswa, tunajua kwamba Wakorintho walichochewa kuchukua hatua na usemi wa Paulo wenye shauku. Rufaa yake kuu ilifanikiwa kwa sababu miezi michache baadaye, aliandika kutoka Korintho. Sikiliza alichandika kutoka Korintho.

Katika Warumi 15:26, alisema Makedonia na Akaya zilifurahi kutoa mchango kwa maskini miongoni mwa watakatifu huko Yerusalemu. Kwa hivyo, je, Paulo alifanikiwa? Ndiyo kabisa. Hebu tumalizie.

Tunajifunza nini kutoka 2 Wakorintho 9:6 hadi 15? Kuna mambo matatu muhimu tunayohitaji kuangalia. Kwanza, tunahitaji kutoa kwa roho sahihi, roho sahihi, mtazamo sahihi. Hilo ni muhimu sana kwa sababu tunapotoa kwa mtazamo sahihi na roho sahihi, tunapanda, na inahakikisha mavuno.

Tena, nambari ya pili, tunajifunza kwamba Mungu yuko tayari kutoa yote ambayo mtu anahitaji ndani na nje kwa ajili ya kushiriki kwa upendo na wengine. Kadiri tunavyoshiriki zaidi, ndivyo Mungu anavyokidhi mahitaji yetu zaidi. Mwishowe, kile kinachotolewa hakikidhi tu mahitaji ya kimwili.

Ni zaidi ya hayo. Inaweza kuwa na athari za kiroho zenye kuisisimua pamoja na baraka zinazotuzunguka, na sisi sote kwa pamoja tunaweza kupiga kelele, shukrani kwa Mungu kwa kipawa chake kisichoelezeka.

Huyu ni Dkt. Ayo Adewuya katika mafundisho yake kuhusu 2 Wakorintho. Hii ni kipindi cha 10, 2 Wakorintho 9, Zaidi kuhusu Kutoa.